

et ikke nogen mulighed for at forhindre, at viden om teknologi kan overføres fra Danmark til f.eks. en malaysisk ejer.

Hvis det er en viden, der er omsat i et produkt – det kan for den sags skyld være noget software, der kan ligge på en diskette eller en disk – kan jeg sige, at her vil der skulle gives tilladelse i hvert enkelt tilfælde. Men viden, ved hr. Keld Albrechtsen lige så godt som jeg, går jo også fra forsker til forsker i virksomheder og i universitetsverdenen, og heldigvis for det, for ellers ville vi kunne bremse udviklingen i verden, også når det drejer sig om viden, der kan omsættes i noget, der kan have krigsmateriel-lignende karakter.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg synes, svaret giver anledning til lidt bekymring, måske endda til megen bekymring.

Jeg kunne godt tænke mig, at vi fik en redegørelse for, hvad der egentlig kan trækkes ud af en selskabsbestyrelse på denne måde. Forstod jeg ministeren rigtigt: at hvis de oplysninger, der foreligger på papir eller på diskette, altså i medieform, er omfattet af reglerne i den danske krigsmateriellov og således ikke lovligt at udføre, fordi man ikke har fået de tilladelser, som ministeren talte om, der skal tages stilling til, vil det altså være ulovligt, hvis en bestyrelse udleverer sådanne ting til det pågældende bestyrelsesmedlem, som tager det med til f.eks. Malaysia?

Justitsministeren (Frank Jensen):

Nu er vi ovre i våben- og eksplosivstoffslovens bestemmelser, og det er § 6, vi her er inde på. Jeg kan sige til spørgeren, at hvis det er noget, der er materialiseret i et produkt, der kan overføres til et medium, vil det være omfattet af bestemmelsen om, at der skal gives en tilladelse, og hvis man ikke indhenter en tilladelse, er det et lovbrud efter danske retsregler.

Derfor kan jeg her mane den myte til jorden, som hr. Albrechtsen måske prøver at få opbygget: at man kan omgå bestemmelserne i den danske lovgivning, hvis man er medejer af et selskab. Det at være medejer udelukker ikke, at man efter dansk ret skal have en tilladelse til at udføre materiel, der henhører under våben- og eksplosivstoffslovens bestemmelser.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg bliver nødt til at sige, at jeg synes, ministerens svar er uklare med hensyn til, hvor meget

kontrol vi egentlig har med det her. Amin Shah har jo overhovedet ikke lagt skjul på, at hensigten med den aftale, der er indgået om aktiesalg, er at trække våbenteknologioplysninger ud af Danmark og bruge dem i f.eks. Malaysia og Australien. Det har han overhovedet ikke lagt skjul på, og derfor må man antage, at hans repræsentanter i bestyrelsen vil gøre alt, hvad de kan, for at trække disse oplysninger ud.

Og jeg må sige, at efter den sidste besvarelse, jeg har fået af ministeren, får jeg altså den mistanke, at vi ikke rigtig har hånd i hanke med, om det rent faktisk vil komme til at ske eller ej. Derfor vil jeg godt spørge ministeren, om han vil give tilsagn om, at vi får en redegørelse for, hvordan den danske regering vil sikre, at dette ikke sker, altså ikke alene en juridisk redegørelse, men også en praktisk redegørelse for, at vi kan være sikre på, at det rent faktisk ikke sker, hvilket al mistanke må pege i retning af, at det gør. Jeg håber, ministeren er klar over, at det rent faktisk vil ske.

Justitsministeren (Frank Jensen):

Jeg synes sådan set ikke, at det her er så uklart. Jeg forstår ikke, hvorfor spørgeren mener, det er nødvendigt at få en speciel redegørelse om overførsel i netop dette tilfælde, hvor et malaysisk selskab har købt sig ind som medaktionær i et dansk værft.

Det, som dette værft har tilladelse til, er at producere – ikke til at eksportere, men til at producere – to skibe, der er defineret som krigsskibe, nemlig Standard Flex 300 og denne mine-rydningsdrone. Den viden, der er på dette værft, handler om, hvordan man producerer et Standard Flex 300-skib og en minerydder.

Den viden, som man her kommer i besiddelse af, vil man selvfølgelig få kendskab til, nemlig teknologien bag det at lave glasfiberskibe. Den viden om, hvordan man producerer glasfiber, ville man nok også kunne komme i besiddelse af andre steder, f.eks. ved at købe sig ind i et vindmøllefirma, idet man også bruger den slags teknologi til at producere vindmøller.

Men om man må have lov til at overføre et produkt, der hører under den danske våben- og eksplosivstoffslov, kræver i hvert eneste tilfælde, at man har en tilladelse til det fra Justitsministeriet. Og her vil Justitsministeriet i hvert eneste tilfælde indhente en udtalelse fra Forsvarsministeriet for at få defineret, om denne teknologi er omfattet af lovgivningen, og der vil også finde en udenrigspolitisk vurdering sted, inden tilladelsen gives.